

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marțea, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidieceșane Sibiu, strada Măcelarilor 45.

Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45.
Epistolele nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori
15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr.
pentru fie-care publicare.

Concluse sinodale.

Unul dintre conclusele mai de importanță, luate în sinodul nostru din anul acesta, a fost fără îndoială concludusul privitoriu la afacerea sidoxiei.

Sidoxia e legată de istoria bisericeii noastre dela recăștigarea dreptului de a avé episcopi cu residență între noi.

Cu actul unirei la 1700 s'a început o nouă eră de nouă persecuțiuni, și ceea-ce s'a făcut în cele 2 vécuri de asuprire sub calvini, s'a continuat în seclul al 18-lea sub biserica papiștă cu deosebirea numai, că în acest veac au contribuit la necasurile și asupririle noastre și biserica română, care a eșit din sinul bisericeii mame, din sinul bisericeii ortodoxe.

Sub umanul împărat Iosif al doilea ni s'a trimis și nouă episcop cu reședința aici la noi, și deodată cu trimiteria lui s'au luat măsuri pentru a i-se asigura dotațiunea.

Atunci s'a urzit deci sidoxia, s'a pus o taxă asupra credincioșilor noștri, din care se se potă acoperi dotațiunea episcopului nostru.

Este deci legată sidoxia cu o eră nouă în biserica noastră și concludusul sinodului nostru arhidieceșan din 1896 a contemplat și el o nouă eră.

Era contemplat lucrul așa, că din aceste taxe se se acopere la locul prim dotațiunea arhidieceșanului nostru, și la al doilea loc se se asigure o dotațiune pe sêma protopresbiterilor.

La al treilea loc urma preoțiimea noastră dela sate, și decă puteam ajunge la rezultatele contemplate, decă puteam ajunge acolo, ca se scim dota de aici din centru pe protopresbiteri cu 600 fl. la an, dacă puteam ajunge la rezultatul contemplat, ca anual se scim distribui din centru 20.000 fl. între preoțiimea noastră, ne cream o situațiune atât de sigură, și atât de puternică, încât cu conștiința liniștită puteam privi la viitorul nostru și în cele bisericesci.

Credința sinodului nostru a fost, că da, ne putem crea o asemenea situațiune.

Credința noastră este, că da, ne putem crea o asemenea fericită situațiune, căci pentru binele bisericeii apelăm la credincioșii bisericeii noastre.

Tăria noastră a fost și este poporul credincios, care ține la biserică și la ale ei instituțiuni.

În timpurile trecute, în timpurile gónelor și ale ispitelor, căci ale acestora au fost timpurile trecute, țicem în aceste timpuri poporul nostru a ținut, tare a ținut la biserică strămoșeșcă.

Ajunși și noi la situațiune mai favorabilă am căutat să punem biserica pe basă, care se permită și elementelor laice a incurge la regularea afacerilor administrative bisericesci.

Sinodalitatea noastră a trecut preste un pătrariu de secol, în timpul acesta ne-am convins, că terenul ce s'a deschis pentru elementele laice a înrunit la activitatea comună pre cei mai buni fii ai bisericeii.

Având toți drepturi egale, a urmat ca și datorințele se fie egale.

Sidoxia dela început a fost pusă pe această basă. Sinodul dela 1896. a susținut basa această, și pentru fiecare cap de familie a pus o corónă ca contribuțiune bisericescă.

Sistemul acesta l'a susținut și sinódele următoare: drepturi egale, îndreptățiri egale, deci egale se fie și sarcinile.

Atârnă mult dela aceea cum se va executa încassarea taxelor sidoxiale.

Dacă luăm lucrul în sine la analiză ni se pare că toate vor merge foarte neted.

Împărțim taxele aceste pe săptămână, atunci vine un cruceriu pe săptămână.

Care credincios al bisericeii noastre nu pôte căștiga atâta ca pe săptămână se nu potă pune la o parte un cruceriu pentru biserica sa?

Tot lucrul în rezultatele sale finale atêrnă dela înțelepciunea, cu care e pus în lucrare și dela entuziasmul cu care este întîmpinat.

Nu lipsesce acest sacru entuziasm, atunci toți factorii chemați și dau mână de ajutor și lucrul merge înainte, merge bine spre mărirea lui Dumnezeu și spre consolidarea instituțiunilor bisericesci.

Sperăm că nici în chestiunea această nu va lipsi însuflețirea, care totdeauna a fost caracteristică poporului nostru când binele și prosperitatea bisericeii o reclamau.

Binele și prosperarea bisericeii o reclamă și în chestiunea sidoxiei în însuflețire.

Bunul Dumnezeu va fi cu noi și victorioși vom trece și acum peste ispitele eari ni se vor pune în calea mersului nostru.

Esposul lui Goluchowski. Comisiunea budgetară a delegațiunei austriace a pertractat în ședința din 12 Mai budgetul ministrului de externe, ér rezultatul a fost, că ministrul Goluchowski îi sa votat încredere unanimă recunoscându-i-se zelul și succesele pentru politica de pace. Ca prim orator s'a dezvoltat Goluchowski esposul, în care a dat sêmă despre activitatea sa în decursul anului trecut, scoțând la ivélă momentele de însemnătate ale politiceii esterne. Resultă din acest esposu că politica Austro-Ungariei în afară nu s'a schimbat întru nimic, dela ultima ședință a delegațiunilor. Răboiul greco-turc s'a încheiat prin intervenția puterilor mari, ér contribuția, pe care Grecia trebuie să o plătiască Turciei, este garantată prin Rusia, Franca și Anglita. Mai rău stăm însă cu chestia cretensă. Aici se cere din anumite părți cu multă insistență, ca Creta se fie guvernată de un principe grec. Austria însă nu s'a putut învoi la această, căci nu voiește se supóte urmările unei asemenea procedări.

Estragem din continuarea vorbirei următoarele:

„Încât pentru raporturile noastre cu toate puterile, pot se anunț și de astădată delegațiunilor, că aceste raporturi sunt cele mai bune, conservând caracterul de prietinie.

„Acestea le țic despre alianța triplă, care există cu o nesdruncată soliditate și tinde mereu a-și împlini chemarea, — cât și despre relațiunile cu celelalte puteri amice

și în special cu Rusia, cu care rămânem în strînsă consimțire cu privire la acele principii fundamentale comune, cari ne conduc în politica noastră orientală.

„Concepția încâtva divergentă între noi și cabinetul din Petropole privitoare la problema cretensă și la chestiunea guvernului n'au schimbat întru nimic această relație între noi și Rusia, căci nu este dór eschis ca în casuri concrete se nu fie divergențe de păreri între două puteri împrietinite.

„Deși nu încapă îndoială că în orientul Europei noi și Rusia suntem în grad mai mare interesați decât celelalte state, nu e ertat a se scăpa din vedere, ca monarhia noastră, ca vecin imediat cu teritorul balcanic trebuie să fie cu mai intensivă veghiere decât Rusia asupra evenimentelor de acolo și să fie cu duplă precauțiune în tractarea chestiunilor privitoare la Balcani.

„In ce privesce situația în general a peninsulei balcanice, trebuie remarcat că în special ferberea macedoneană a dispărut cu încetul încât știrile ce ne sosesc acum ne fac a crede, că pentru un timp nehotărît nu mai putem aștepta complicațiuni din aceste părți. Acestă mulțămită atitudinii corecte din partea Bulgariei și a Sêrbiei, îndeosebi însă înțelepciunii M. Sale Sultanului.

„Ca adicți calduroși ai politiceii de pace, ca apărători pe totă linia ai conservării statului quo ante în Balcani, putem constata aceste momente cu satisfacție, totodată însă vom a da expresie așteptării noastre, ca Inalta Pórtă în interesul ei propriu să absteie definitiv dela actualul sistem de administrație care a provocat atâtea patimi și a compromis liniște și ordinea, punând la grea probă obiectivitatea statelor învecinate.”

După aceste observări la politica din orient, Goluchowski a tractat chestiuni comerciale și consulare. Exposéul a fost primit cu vii aclamări. Presa streină îl înregistrează cu complăcere.

Dela „Reuniunea femeilor române din Sibiu”.

Nu încapă îndoială, că cea mai însemnată reuniune de femei este la Români de dincóce de Carpați reuniunea sibiană, în fruntea căreia stă d-na *Maria Cosma*. Acestă o dove-

când o auđi-am de vércolaci, strigoi, iele, cari aduc atâtea rele ómenilor, ba chiar și nóptea de multe-ori visam, că sunt prins de câte-o astfel de dihanie urită.

Sé vedem dară, ce sunt aceste ființe, de cari duce am eu îodinióră atâta frică, și care este rolul, ce-l joacă ele la poporul nostru?

La această întrebare ne răspund mai bine poveștile și basmele poporane. Aici se observă și rolul ce-l jócă aceste ființe închipuite. — Pentru a avé o iconă mai vie despre aceste elemente, dați-mi voie, sé iau câteva exemple din poveștile poporului. Sê luăm d. e. pe Arghir și Elena, care e cea mai răspîndită și mai cunoscută, unde putem cunoșce mai bine pe vrăjitori și pe strigoi.

Aici împăratul chemă pe un vrăjitor, ca să-i spună, cine a sădit mărul, cel care făcea mere de aur și pentru ce scop l'a sădit?

Din aceste vedem, că vrăjitoriul este un om, care are putere, de a sci secrete, pe cari ómenii ceștialați nu le știu, pentru că numai vrăjitori stau în legătură cu ființe supranaturale, cari îi inspiră și le ajută a sé vérsi fapte miraculoșe. Mai departe întélnim pe baba, care taie Elenei un fir de păr,

din care pricină fericirea Elenei e zdruncinată și ea este silită să părăsescă pe Arghir, ér baba e réștignită pentru fapta sa. Aici baba e privită de strigóie, despre care poporul crede, că are puterea de-a fărmece pe fete și pe ficióri, de-a lua laptele dela vaci și alte minuni. Din cauza această poporul are o aversiune, față de aceste babe, presupuse de strigóie, și se nizește a le pierde, spre a fi sigur de puterea lor. Deaceea adeseori caută să le prindă și să le restignescă, după cum se întîmplă și aici în Arghir și Elena.

Acești strigoi mai au putere sé „lege” după cum țicce poporul și sé fărmece diferite obiecte, pe cari dacă le folosesci dai tot de necazuri. — În privința asta poporul e adeseori superstițios, încât totdeauna când devin lucruri sau bani stricacioși pentru om susține, că acele lucruri sau bani au fost vrăjițe.

Astfel îmi povestea un unchiaș, pe care de câte-ori îl vđ 'mi se pare că și acum îl aud țicând:

„Banul, mă, e unélta dracului; de unde știu, prin ce fel de mâni a trecut banul, care-l ai la tine? Știi însă, cu câtă sete se alergă după ban, și cu câtă îndîrjire se păstréază. Tu l'ai luat de ban bun, dar pôte-că acela

dela care l'ai luat nu ți-la dat cu mână bună ba sunt și bani legați, ca jat să fie de ei și praf să se facă. Când pui mâna pe asemenea ban, și-a luat Dđeu mila dela tine, și praf s'alege de tine și de bani. Cela, care légă bani, móre mă, dar nici în mormânt n'are hodină, ci umblă mereu senelinistescă, pe cei ce umblă cu bani legați de dânsul.

Așa de banul legat n'ai noroc, dacă-ți cumperi vite cu el, dai de pagubă, dacă-ți zidești casă, toate 'ți merg de-a întórsele. De aceea trebuie banul după ce'l capeți s'el scuipi și sé țici: „fie de noroc”; astfel făcând n'ai sé te temi de nimic.”

În acest esemplu sé mai vede, că strigoiul și după mórte n'are pace nici în mormânt, ci umblă mereu, sé facă rele celor ce umblă cu obiecte legate de el. Tot cu aceste însușiri îi întélnim pe strigoi în poesia lui Eminescu intitulată „Strigóii”.

Aici tinărul rege Aral și cu juna sa mirésă, munciți de dor, ies nóptea dintre morții din morminte și petrec împreună până la răsăritul zorilor și la cântatul cocosului. Ér cățelul pământului latrá, indicând prin această umblețul strigoiilor.

FOIȚA.

Din credințele poporului.

(Vrăjitori, strigoi, vércolaci, smei, iele, stafii).

Cine dintre noi n'a avut o bunică, sau o sfătósă bătrînă în familie? Cine dintre noi dela o vérstă de 5—6 ani, până la o vérstă mai înaintată, n'a ascultat cu o lacomie nesațiósă poveștile și basmele, cele minunate, cu vrăjitori, strigoi, iele, etc., pe cari cu glas liniștit ni-le povestea bunica?

Câte călătorii a făcut atunci închipuirea noastră, sburând mai iute decât vântul îndată ce al bătrânii „a fost odată, ca nici odată” rêsuna la urechile noastre?

Și acum î-mi aduc cu drag aminte de momentele dulci, ce le petreceam, răzimat cu cotul pe genunchiul buniceii, uitându-mé în ochii ei și sorbindu-i cuvintele, cari sé desirau de pe buzele ei în șiruri nesfêrșite.

Aceste povestiri au prins rădăcini atât de adénci în inima mea cea fragedă, încât nu sé mai pot stérpi nici odată.

Credeam tot, ce-mi povestea bunica și mé umpleam de gróză și tremuram ca varga,

desce energica activitate, ce o desvôltă cu un succes între împregiurările noastre mai mult ca îmbucurător.

Cei-ce au asistat la ultima adunare generală ordinară a acestei reuniuni, aceia de sigur au rămas foarte mulțumiți de rezultatele frumoase, realizate de reuniune dela ultima adunare generală în toate întreprinderile sale laudabile. Aceste rezultate și mai ales câștigul material apar cu atât mai însemnate, cu cât anul expirat nu se poate număra între anii favorabili. Cu toate acestea înțelepța conducere a știut afla modul și mijlocele necesare de a înmulți averea reuniunii în mod considerabil și de a o apropia astfel de realizarea frumóselor scopuri, ce le urmăresce.

Vom publica în numărul viitor al ziarului nostru cel puțin în estras raportul general despre activitatea în decursul timpului dela ultima adunare generală până în prezent.

La locul acesta prezentăm onorabilului public discursul, cu care presidenta reuniunii, onorabila d-nă *Maria Cosma* a deschis adunarea generală, carea s'a ținut la 3/15 Maiu a. c. în localităților casinei române din loc.

Eată-l:

Onorată adunare generală!

Făcând o reprivire asupra celor 17 ani expirați dela înființarea Reuniunii femeilor române din Sibiu, aflui, că anul curent este unul dintre cei mai mănoși.

În decursul acestui an am primit cele mai eclatante dovezi, despre simpatia, zelul, generositățile și aprecierea, ce publicul român nutrește față de sublimul scop, ce-l urmărim.

Este incontestabil, că de când există reuniunea noastră, anul curent, în ceea-ce privește fertilitatea producțiilor economice este cel mai nefavorabil. Și cu totă această calamitate simțită de întreg publicul acestei țări, cel român n'a hesitat a-și arăta cu multă bunăvoință, generositățile sa față de scopul urmărit de reuniune.

Intențiunile comitetului, de a înființa acele 2 școli pentru sexul femeiesc, ce ne sunt mai necesare, și ninsuința noastră de a face posibilă frecuentarea acelor cu spese relativ puține, au fost bine înțelese și apreciate de toți Români.

Cu toții o știu, că prin modificarea statutelor noastre, ne-am estins terenul de activitate, și ceea ce facem, este merit, să producă folos întregii Români din această țară.

De aci provine și interesul față de ori-ce acțiune a comitetului nostru.

Fiecare Român simțese ași lipsa de institute române, unde să fie tineretul nostru bine îngrijit și fisicesce și psihicesce.

Teodorescu dice: „Strigoii e mortul, care se arată așa cum era el în viață și care vine să cheme și să ia cu sine ființele iubite.”

Din exemplele aduse vedem deci toate însușirile caracteristice ale vrăjitorilor și ale strigoilor, cari le atribuie eredința poporului.

Să vedem acum, ore ce cred omienii că sunt vîrcolacii, ielele, smei și stafile?

Vîrcolacii sunt ființe în văzduh, cari mîncă luna, rareori și sôrele, și adeaceea să întimplă întunecime de lună și de sôre. Această o vedem d. e. în miturile lunare. Iară după lexiconul de Buda a lui Șincai, Birfește norodul cel nepriceput, că vîrcolacii ar fi neseaî zidiri însuflețite, cari ar mîncă luna înse de fapt ei nu sunt alta, decât întunecimea lunii.

Ceace privește smei, pe ei îi întâlnim mai des în poveștile noastre poporane. Ei sunt niște ființe extraordinare, cari varsă pară de foc din gură, pot zbura și întră noaptea pe horn (coș) fură fete frumoase de împărați și luptă cu feți frumoși cu buzduganul și cu paloșul, din cari lupte poporul de dragul feților frumoși îi scote pe acestia învingători.

Scopul comitetului nostru este să înființeze școli, în cari Româna să primescă o educație și instrucțiune, care să o cualifice, a fi aptă pentru propagarea culturii adevărate, cu idei sănătoase.

Să fie în stare a-și câștiga, nu numai pâinea de toate zilele, dacă va fi avisată la aceea sôrte, dar a educa și instrua pe toți cei din jurul ei, lipsiți de aceste calități, fără de cari nu se poate face progres.

Ajunse odată mamele române și generațiunile crescute de ele la acest grad de cultură, întreg poporul se va ridica la locul ce-i compete între popoarele considerate și respectate, între popoarele cu viitor asigurat.

Obiectele donate pentru loteria arangiată de reuniune, aprôpe toate sunt dela inteligența noastră și cu deosebită satisfacțiune au putut observa toți acei factori, cari se interesază de progresul industriei noastre naționale, că o parte foarte mare din ele sunt lucrate după motive românesce, admirate pentru finețea și frumusețea lor, atât ca compoziție de colori, cât și pentru forme și executare en miniature.

Păstrînd și cultivînd tesaurile moștenite dela străbuni, femeia română își împlinesce cea mai sfîntă datorință. În ce măsură să achită de această Româncele noastre, comitetul reuniunii este mai competent a judeca, fiind-că în decurs de 17 ani, în mod progresiv s'a bucurat și el de spriginul moral și material din partea lor.

Prin acest sprigin ni-am păstrat curagiul pentru munca și mai grea ce ne așteptă.

Deși, mulțumită generosității publicului român, ni-am putut aduna o sumă considerabilă, totuși suntem încă foarte departe de realizarea scopului, recerîndu-se pentru aceasta o sumă foarte mare.

Dar în butul valorilor amenințătoare și a greutăților întimpinate chiar și pe terenul social, vom lucra și mai departe pentru ajungerea țintei. Această o pretinde dela noi, nu numai adevărul simț național, ci și demnitatea, de care fiecare Româncă trebuie să fie pătrunsă.

Mă simț ferice, că cele mai sus afirmate sunt fapte manifestate față de Reuniunea femeilor din Sibiu.

Fie convinși Onor. membri și amici ai reuniunii noastre, că multa bunăvoință dovedită din partea Dlor față de scopul urmărit, o știu foarte bine aprecia, și precum mi-a fost totdeauna singura ninsuință, de a face tot posibilul se delatur toate neajunsurile întimpinate, așa voi face și pe viitor nererutînd nici ostenelă dar nici abnegațiune, în firma credință, că On. membri nu vor cualifica această stăruință de altă, decât numai de aceea ce este, de împlinirea datorinței de Româncă și

Despre iele mi-a povestit acel unchiș între altele și următoarea întamplare, pe care el o susține de adevărată: „Era un cioban voinic, par-că-l văd acum, fecior sdravăn și rumen, care știa cânta cu fluierul cîntecul ielelor. Într'o sêră el s'a pus și a cântat de 12 ori pe nererufate acel cîntec și pe la mezul nopții 'lau ridicat ielele pe sus și l-au dus pe alt hotar departe; Iar dimineța feciorul s'a pomenit mut. De atunci el mîna pe fluier n'a mai pus și de câte ori i-i aducea ineva aminte de fluier plîngea.”

Iată și aici sunt înfătoșate întru cânta însușirile atribuite ielelor și anume.

Că zboră pela mezul nopții, să scoboră pe pămînt, jôcă când lucește luna, iau puterile aceluia care „întornă cîntecul lor de 12 ori pe nererufate.

Pe lângă aceste mirozării mai aflăm la poporul nostru și așa numitele stafii. Iată ce ne povestea într'o sêră o matusă: „Era într'o sêră, eu stam la fereastă și mă uitam lung la luna plină. De odată aud ceva scârțîind mă uit la cumpăna fântîni credeam, că bate vîntul, dar de unde? atunci mă gândii: pôte a intrat ineva în pivniță, și dau să mă uit. De odată văd o mătăhală mare înaltă cu barbă lungă

recunoscîntă față de cei ce mă spriginesc.

Bucurîndu-mă din inimă, că văd un așa frumos număr de membri prezenți, Vă salut și declar a 33 adunare generală de deschisă.

(Va urma)

Răsboiul ispano-american.

(*In contra insulei Cuba*). După lupta dela Cavite, în care Spaniolii au suferit pierderi mari nu s'au mai dat lupte navale însemnate. Americanii s'au îndreptat acum puterile în contra insulei Cuba, căutînd să se facă stăpâni preste malurile insulei ca să ajungă pe uscat. Spaniolii însă se țin atît de bine încât zădărnicesc toate intențiunile Americanilor. Mare favor pentru Spaniolii a fost împrejurarea, că au isbutit a bate pe resculății insulei cari voiau să-i atace dela spate.

(*La Cienfuegos*) oraș fortificat, de însemnătate pentru insula Cuba, s'a încins o luptă între Americanii și Spaniolii. Mai multe năi americane voiau să se apropie de oraș, cu scop de a tăia firele de comunicațiune telegrafică. După o bombardare reciprocă, care a durat 2 ore Americanii au fost nevoiți a se retrage, îndurînd pierderi considerabile. Un vapor american a fost făcut imposibil. Spaniolii au pierdut un ofițer și vre-o câți-va soldați au fost ușor răniți. Americanii au dat peste 600 pușcături, cari însă au făcut pagubă puțină. Scirea despre ținuta extraordinară a Spaniolilor a produs în Madrid o impresie bună.

(*La San-Juan de Portorico*). Americanii au dat a doua navală. Depeșa oficială a guvernului genal Blanco, despre acest atac al Americanilor e următoarea: „Escadra americană a fost silită să se retragă. Trei ore a ținut canonada. Bateriile portului înse au respuns puternic făcînd nailor americane mari deteriorări. Un mare vapor american a fost silit a se depărta cu grăbire. Fortificațiunile orașului San-Juan au suferit ușore daune. Vreocățiva civiliști au fost vulnerați doi soldați omoriți. În orașul întreg e mare intusiasm. Cu ținuta generală a trupelor spaniole sunt mulțumit.”

Presa din Madrid e încîntată de triumful Spaniolilor cu Portorico, pe de altă parte înse mai mulți deputați au dat în parlament espresie indignațiunii lor, pentru că Americanii a bombardat orașul fără a anunța mai înainte bombardarea.

(*Lupta decisivă se apropie*.) Lupta decisivă pare că se va da între grosul escadrei spaniole, care a plecat deja de mult dela insulele cap-verdice și între escadra americană de sub generalul Sampson. Escadra spaniolă a știut să se strecore pe ascuns până la Martinique, aprôpe de Portorico, fără ca Americanii să afle ceva. Să scrie că francezii au stat în ajutorul Spaniolilor ca se le tănuiască direcția și din această pricină țăarele americane provocă pe Mac-Kinly a cere satisfacție dela Francia.

„Neue Freie Presse“ află că stirea despre sosirea spaniolilor în Martinique a pro-

până în brâu pășind fucet prin curte. Apoi am audît iară așa pivniței scârțîind și îndată nu o am mai vădut.

Dar de unde vine astă matusică?

Atunci ea ne spuse: „Cînd se ridica mai demult o casă, pentru-ca să fie mai trainică, se zidea umbra unui om, care pôte atunci se uita la zid, fără ca el să știe de acesta. Omul acela mult după un an muria și se făcea strigoii și venia în toate nopțile de-și lua umbra de unde a fost pusă, se primbla prin curte apoi er își aducea umbra la loc și dispărea.”

Aceste sunt stafile.

Toate aceste elemente jôcă un rol important în credințele omienilor de rînd, atît la poporul nostru, cât și la alte popore. De aceste credințe s'au folosit și omienii de sciință, poeți și scriitori mari, cari aflau în aceste mirozării, cel mai bogat izvor de invențiune și de interes, d. e. Shakespeare a vîrît în dramele sale astfel de spirite, cum e în piesa „Hamleth“, spiritul lui Hamleth în piesa „Macbeth“ a vîrît vrăjitoarele. Eminescu, după-cum am amintit își ia de subiect al poeziei pe strigoii.

Ilie Hociotă

(Va urma).

în Wasington și New-york o conster-nație generală. Tocmai era pe cale, ca să se transporte armata terestră pentru a ocupa litoralul Cubei, înse sosind această stire expediția a fost amînată. S'a dat ordin comandantului Schley a porni îndată în ajutorul generalului Sampson și a coopera încontra escadrei spaniole. Se crede ca lupta decisi-vă e inevitabilă.

(*Atitudinea puterilor*) e până acum neutrală. În Germania se lansă stirea că guvernul german a intervenit pentru îmbunătățirea stării spaniolilor din insulele filipice. Acolo fiind blocare generală, Spaniolii, iedeosebi cei din Manila sunt lipsiți de pâne. Stirea despre o intervenție a Germaniei însă se desminte. Până acum nu s'a aflat de necesar a se interveni din nici o parte.

Societatea fondului de teatru român.

CONVOCARÉ.

Societatea pentru crearea unui Fond de teatru național-român își va ținea *Adunarea sa generală* din est an în orașul Hațeg în zilele de Duminecă și Luni în 24 Maiu 5 Iunie și 25 Maiu 6 Iunie a. c. cu următoarea.

Programă:

I. Ziua primă în 24 Maiu (5 Iunie) Duminecă.

1. Președintele va deschide adunarea generală la 10 ore a. m.

2. Să aleg 2 notari pentru ședințele adunării.

3. Secretarul va ceti raportul comitetului societății asupra lucrării sale dela adunarea generală din urmă.

4. Se alege o comisiune de 5 membri pentru propuneri și raportul comitetului să predă acestei comisiuni spre examinare.

5. Cassarul societății va ceti raportul despre starea cassei cu sporul dela ultima adunare încoci și peste tot despre averea societății.

6. Să va alege o comisiune de 5 membri pentru examinarea raportului cassarului.

7. Să va alege o comisiune de 5 membri, cari în înțelesul §. 4 din statutele societății vor câștiga membri fondatori, ordinari și ajutători pentru societate.

8. Să vor ceti discursuri corespunzătoare scopului societății sau de altă materie literară, ce sunt a se însinua președintelui înainte de adunare.

9. Președintele închide adunarea.

II. Ziua a doua 25 Maiu (6 Iunie) Luni.

1. Președintele deschide ședința și protocolul ședinței precedente se va ceti și autentică.

2. Raportul comisiunii pentru câștigarea membrilor noi.

3. Raportul comisiunii asupra socotelilor cassarului.

4. Raportul comisiunii asupra raportului comitetului societății și însinuaarea propunerilor în interesul fondului.

5. Să va decide locul și ziua adunării generale pentru anul 1898.

6. Abdicarea comitetului și alegerea noului comitet pentru alt period de trei ani.

7. Să va alege o comisiune de 3 membri pentru autenticarea protocolului din ședința II.

8. Președintele va închide adunarea.

Invităm la această adunare generală a societății pentru cererea unui fond de teatru național-român pe toți membrii fondatori, ordinari și ajutători ai acestei societăți, precum și pe toți binevoitorii ei și sprijinitorii culturii românesce.

Din ședința comitetului ținută în Brașov la 14 (26) Aprilie 1898.

Iosif Vulcanu m. p. *Vasile Goldiș m. p.*
președinte. secretar.

Noutăți.

Proiectul despre întregirea venitelor preoțesci va veni la desbatere în Cassa magnaților în 28. Maiu st. n. a. c. dimpreună cu toate reprezentațiunile dezbatute și cele ce sunt încă în desbatere în casa de jos.

Nr. 3340 Epitr.

[59] 3-3

Licitațiune.

La seminariul archidiececan pentru anul școlar viitor 1898/9 sunt a se lifiera una sută (100) stângini de lemne de fag bune, neplutite și posibil tinere.

Doritorii de a lifiera lemnele aceste au a face oferte în scris la consistoriul archidiececan până la 15 August n. a. c. arătând în special condițiunile, pe lângă cari se va face lifierarea.

Sibiu, din ședința senatului episcopesc, ținută la 25 Aprile, 1898.

Consistoriul archidiececan.Dr. H. Pușcariu,
arch.Dr. Elie Cristea,
secretariu.

Nr. 49/98

[60] 2-3

CONCURS.

Pe baza deciziei dela 8 Ianuarie 1898 a comitetului parochial din comuna bisericăscă gr.-or. Câmpeni se publică concurs pentru întregirea parochiei a doua de clasa II. din această comună bisericăscă cu termin de 30 zile dela prima publicare oficiasă.

Venitul acestei parochii este 706 fl. 57 cr. v. a. conform deciziunilor comitetului și sinodului parochial dela 14 și 29 Maiu 1894 și aprobării Venerabilului Consistor archid. dela 18 Octobree 1894 Nr. 5260 B.

Doritorii de a ocupa aceasta parochie să și trimită cererile lor concursuale însoțite cu documentele necesare de normele din vigore oficiului protopresbiterial al Câmpenilor până la termenul prefript.

Comitetul parochial în conțelegere cu Oficiul protopresbiterial

Câmpeni, 12 Martiu, 1898

Romul Furduiu,
protopr.

Este de vândut:

**Un Rîmător
VIER**de 7 luni, lung de 1 m. 25 cm,
înalt de 75 cm., fără pîr.Reflectanții să binevoiască a
se adresa la [61] 1-3**George Adam,**

Sibiu,

strada drumul Șurei-mici (Klein-
scheuernstrasse) Nr. 6.In Tipografia archidiececană
au apărut:

I. C. Panțu:

Curs complet

de

corespondență comercială

à fl. 1.60,

**Procent,
Promil,****Interese**

și

Teoria**conturilor****curente**

à fl. —40.

Se pot procura din

Librăria archidiececană, Sibiu.

Se află de vîndare

Portretul

Exelenței Sale, Înalt Preasântitului Domn

Miron Romanul,

Archiep. și Metropolit.

Prețul fl. 1.—

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.

Au apărut:

Juvenilia**Proză și versuri**

de

Sextil Pușcariu

à 80 cr.

Iulian Devale

Epigrame

Prețul 50 cr.

Se pot procura dela Librăria
archidiececană, Sibiu.

A apărut:

Ov. Densușianu

**Obiectul și
Metodica****Filologiei,**lecție inangurala, ținută la facultatea de litere din București la
29 Octombree 1897.

Prețul 50 cr.

I. L. Szavlovski, inginer.

Chronologie, Calendare

și

Reforma calendarului.

Prețul 50 cr.

Se pot procura din

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.

Din Librăria Tipografiei archidiececane se pot procura:

Insoțirile de credit,**îndreptare practică**

de

T. W. Raiffeisen,

traducere autorizată

de

Dr. A. Brote.

Prețul 80.

Cartea**Stuparilor****Săteni**

de

Romul Simu, învățător

prețul 35 cr.

Librăria Tipografiei archidiececane,
Sibiu.**În prețma examenelor!**

Atragem atențiunea domnilor învățători asupra

scrisorilor (propise) de examen

pentru scrierea română, germană și dictando tipărite în Tipografia archidiececană, în colóre vîndată, pe hârtie foarte fină, mărime 24/31 cm.

Prețul: de bucată 1 cr.; 100 bucăți 65 cr. și porto postal.

Comandele din afară se execută imediat.

Librăria Archidiececană.

Din

„Biblioteca de popularizare“

pentru literatură, artă și știință,

au apărut până acum:

Nr. 1 <i>Nuvele siberiene</i> , de Vladimir Korolenko;	Nr. 19 <i>Nuvele estra-ordinare</i> de Edgar Poë;
Nr. 2 <i>Nuvele țărănesci</i> , de Björnsterne Björnson;	Nr. 20—21 <i>Stilul în artă</i> , de Hans Sebastin Schmid;
Nr. 3 <i>Nuvele și povestiri populare</i> , de Lew N. Tolstoi;	Nr. 22 <i>Un roman în noue scrisori</i> , de Teodor M. Dostoiewski;
Nr. 4 <i>Schițe și tablouri</i> , de Ioan Neruda;	Nr. 23 <i>Poesii</i> , traduceri libere în versuri de Sully Prudhomme;
Nr. 5 <i>Șese nuvele</i> , de I. P. Iacobescu;	Nr. 24 <i>Studii și portrete literare</i> , de Jules Lemaitre;
Nr. 6 <i>Nuvele</i> de H. de Balzac;	Nr. 25 <i>Pilone</i> de Wilhelm Bergsöe;
Nr. 7 <i>Din viața poporului</i> , de Alecs. Swientochowski;	Nr. 26 <i>Darwin, viața doctrina și importanța lui</i> de A. de Condolles și A. Südekum;
Nr. 8 <i>Pe apă</i> de Guy de Maupassant	Nr. 27 <i>Schițe din California</i> , de Bret Harte;
Nr. 9 <i>Nuvele alese</i> , de Al. Puskin;	Nr. 28 <i>Simplu</i> de Traian Demetrescu;
Nr. 10 <i>Ómeni și scrieri</i> , de Georg Brandes;	Nr. 29 <i>In Lonț!...</i> de Paul Hervieu;
Nr. 11 <i>Din Cartea cântecelor</i> , de H. Heine;	Nr. 30 <i>Scrisoarea furată și alte povestiri estra-ordinare</i> de Edgar Poë;
Nr. 12 <i>Liga tinerimii</i> , comedie în 5 acte de Henric Ibsen;	Nr. 31 <i>Don Iuan</i> pe Molière;
Nr. 13 <i>Dómna Marchisă și alte nuvele</i> de Quida;	Nr. 32 <i>Poesii alese</i> , de Al. Petófi;
Nr. 14 <i>Lăutarul din Cremona</i> , de Francois Coppée;	Nr. 33—34 <i>In temniță</i> de Z. C. Arbure
Nr. 15 <i>Ilka și alte nuvele</i> , de Al Dumas fils;	Nr. 35 <i>Crîng și luncă</i> de T. Dușescu-Duțu;
Nr. 16 <i>Nuvele</i> de Guy de Maupassant;	Nr. 36 <i>Chestiuni literare</i> ed M. Strajan.
Nr. 17—18 <i>Suferințele tinărului Werther</i> de Wolfgang v. Goethe;	Nr. 37 <i>Antologie sanscrită</i> , de G. Coșbuc
	Nr. 38 <i>Femea îndărătnică</i> , de V. Schakespeare;
	Nr. 39—40 <i>Cestiuni literare</i> , de M. Strajan

Un nr. broș. 16 cr., leg. 30 cr.

Se află de vîndare în

Librăria Tipografiei archidiececane Sibiu.

Avis!

Domnilor învățători și directori de școle le recomandăm depositul nostru de **charte geografice** aprobate de Înaltul Minister reg. ung. de culte și instrucțiune publică, precum:

Charta Ungariei de părete	fl. 5.75
„ Austro-Ungariei de părete	„ 5.75
„ Europei de părete	„ 6.—
„ Asiei de părete	„ 9.—
„ America de Nord de părete	„ 7.—
Apoi singurate comitate din Ungaria à	—10—15
„ Ungaria, ediț. format mic à	„ —15
„ globuri terestre simple cu fl. 1.—, 2.—, 3.30, 5.30, și	„ 10.—
„ globuri terestre cu meridian 3.15, 5.—, 8.40, 12.60 și	„ 40.—

Asemenea oferim tot felul de recuise pentru școlă: ceruse (Hardtmuth), cerneli (Leonhardi), pene (Kuhn & Comp.) etc.

Librăria Tipografiei archidiececane.